

**ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ
ภาคการค้าและบริการประจำปี 2548**

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการ ประจำปี 2548

7.1 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการประจำปี 2548

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการ (Trade and Service Sentiment Index: TSSI) เป็นดัชนีที่สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร่วมกับสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ หอการค้าไทย และศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือหรือตัวชี้วัดที่สะท้อนสภาวะการณ์ภาคการค้าและการบริการของประเทศ โดยดำเนินการจัดทำดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการรายไตรมาสต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2546 และดำเนินการจัดทำดัชนีความเชื่อมั่นภาคการค้าและบริการเป็นรายเดือนในปี 2548 โดยทำการสำรวจความคิดเห็นผู้ประกอบการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในภาคการค้าและบริการ รวม 2,350 ราย ในพื้นที่ 14 จังหวัดทั่วประเทศ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ พระนครศรีอยุธยา ชลบุรี สระบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี พิษณุโลก ลำปาง เชียงใหม่ ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี สงขลา

ค่าดัชนีความเชื่อมั่นฯ แสดงถึงความรู้สึกของผู้ประกอบการที่มีต่อสภาวะการณ์ประกอบธุรกิจของตนในด้านต่างๆ เมื่อเทียบกับช่วงที่ผ่านมา โดยหากค่าดัชนีอยู่ในระดับ 50 แสดงว่าผู้ประกอบการมีความเห็นว่า สภาวะการณ์ไม่เปลี่ยนแปลง หรือทรงตัวในระดับคงที่ หากค่าดัชนีสูงกว่าระดับ 50 ผู้ประกอบการเห็นว่าสภาวะการณ์ดีขึ้น ในทางตรงกันข้าม ค่าดัชนีที่ต่ำกว่าระดับ 50 สะท้อนถึงความเห็นของผู้ประกอบการต่อสภาวะการณ์ที่เป็นไปในทางลบ

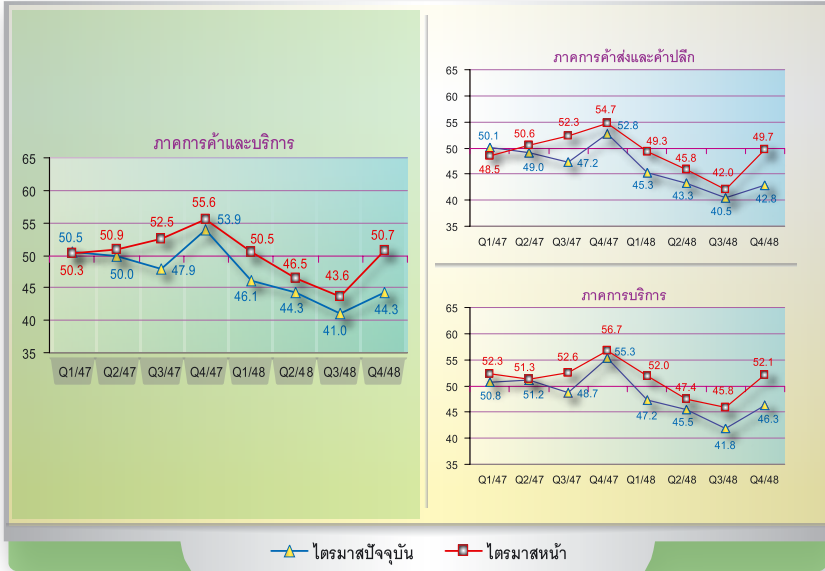
ในปี 2548 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 4.5 ต่ำกว่าการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 6.2 ในปี 2547 โดยมีการขยายตัวในแต่ละไตรมาสเป็นร้อยละ 3.2 , 4.6 , 5.4 และ 4.7 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นผลมาจากเศรษฐกิจชะลอตัวจากปีที่แล้ว ซึ่งปัจจัยสำคัญมาจากอุปสงค์ภายในประเทศ ประกอบด้วยการบริโภคภาคเอกชนที่ชะลอตัว ผลกระทบของราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง ความวิตกเกี่ยวกับปัญหาค่าครองชีพและราคาสินค้าที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น การใช้จำรัฐบาลและการลงทุนชะลอตัว โดยดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการได้สะท้อนผลกระทบจากปัจจัยสำคัญต่างๆ ทางเศรษฐกิจด้วยเช่นกัน โดยดัชนีความเชื่อมั่นได้ลดลงในไตรมาสที่ 1 จนถึงไตรมาสที่ 3 ตามภาวะเศรษฐกิจ ก่อนที่จะปรับตัวสูงขึ้นในไตรมาสที่ 4 ตามวงจรของฤดูกาลท่องเที่ยวซึ่งทำให้สถานการณ์ภาคการค้าและบริการปรับตัวดีขึ้น

ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2548 เศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบจากปัญหาของราคาน้ำมัน เงินเฟ้อที่สูงขึ้น เศรษฐกิจโลกชะลอตัว ปัญหาการส่งออกไก่ ภาวะภัยแล้ง ผลกระทบจากกรณีพิพาทภัย และอัตราดอกเบี้ยที่ปรับสูงขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเชื่อมั่นในการประกอบธุรกิจสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ทำให้ดัชนีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับ 46.1 และต่อเนื่องมาถึงไตรมาสที่ 2 ที่ความเชื่อมั่นลดลงมาอยู่ในระดับ 44.3 ซึ่งสะท้อนผลกระทบจากราคาน้ำมันที่ยังคงปรับตัวสูงขึ้น จะเห็นว่าค่าดัชนีดังกล่าวมีค่าอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 อย่างต่อเนื่อง แสดงถึงความเห็นของผู้ประกอบการต่อภาวะการที่เป็นไปในทางลบที่มีสาเหตุเนื่องมาจากปัจจัยดังกล่าว

ในไตรมาสที่ 3 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการยังคงปรับตัวลดลงต่อเนื่องอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 50 เนื่องจากผลกระทบจากราคาน้ำมันที่ยังคงปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อระดับราคาวัตถุดิบที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น รวมถึงกำลังซื้อของผู้บริโภคที่ลดลงตามไปด้วย โดยค่าดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้ปรับตัวลดลงอยู่ที่ระดับ 41.0

ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2548 เศรษฐกิจไทยขยายตัวลดลงจากไตรมาสก่อน เนื่องมาจากการใช้จ่ายครัวเรือนชะลอตัวลงอย่างชัดเจนจากผลกระทบราคาสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง การปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงิน และผลจากการชะลอตัวลงของการส่งออกที่เกิดจากค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้น รวมทั้งผู้ประกอบการยังคงมองภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศอยู่ในระดับที่ไม่ดีนัก ซึ่งส่งผลต่อความเชื่อมั่นให้เห็นได้ชัดเจนในภาคการค้าและบริการของประเทศโดยรวม แต่ในไตรมาสที่ 4 มีปัจจัยกระตุ้นเศรษฐกิจ คือ อยู่ในช่วงเทศกาลคริสต์มาส และใกล้เทศกาลปีใหม่ จึงมีผลให้ผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการมีความเชื่อมั่นในการประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้นเล็กน้อย อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการยังคงมีดัชนีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีค่าดัชนีความเชื่อมั่นปรับตัวเพิ่มขึ้นจากระดับ 41.0 อยู่ที่ระดับ 44.3 ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยลบต่อการประกอบการ คือ ราคาน้ำมันที่ยังคงอยู่ในระดับสูง และระดับราคาของบริการสาธารณูปโภคที่มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น (ภาพที่ 7.1)

ภาพที่ 7.1 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SMEs ต่อการประกอบธุรกิจปี 2547-2548

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากภาพที่ 7.2 ดัชนีความเชื่อมั่นรายเดือนของผู้ประกอบการ SMEs ภาคการค้าและบริการ มีค่าอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 ตลอดทั้งปี 2548 โดยมีแนวโน้มลดลงนับตั้งแต่เดือนแรก และลดลงต่ำสุดในเดือนกรกฎาคม 2548 คือที่ระดับ 40.2 โดยดัชนี และมีการปรับตัวขึ้นสูงสุดในเดือนธันวาคม 2548 ที่ระดับ 47.9 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีคาดการณ์ 3 เดือน พบว่า อยู่ที่ระดับสูงกว่าค่าดัชนีปัจจุบันของแต่ละเดือนมาโดยตลอด แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมองภาพอนาคตที่ดีขึ้นกว่าสถานการณ์ในขณะนั้น อย่างไรก็ตาม ค่าดัชนีคาดการณ์ 3 เดือน ก็มีการปรับตัวลงมาอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 50 ถึง 7 เดือนในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา โดยทิศทางการเคลื่อนไหวมีการปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงปลายไตรมาสแรก และปรับตัวเพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี

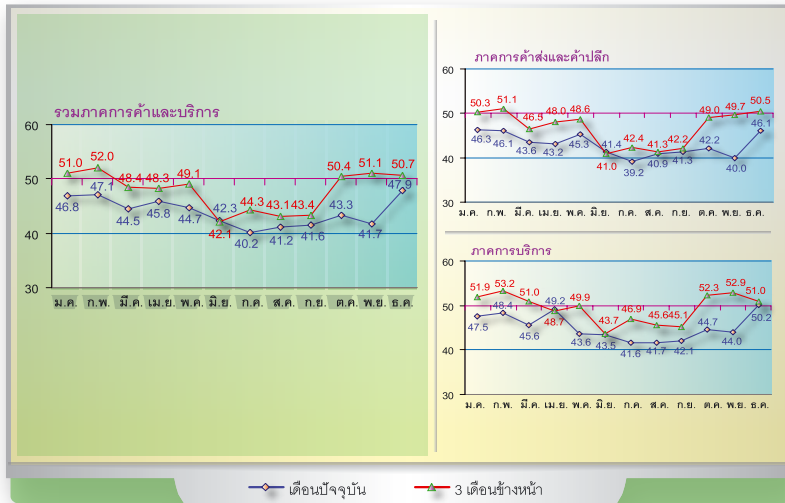
เมื่อพิจารณาถึงความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการในระดับรายสาขาธุรกิจ ภาคการค้าส่งประกอบด้วย หมวดสินค้าเกษตร หมวดสินค้าอุปโภคและบริโภค และสินค้าหมวดอุปกรณ์ก่อสร้าง แนวโน้มดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ SMEs ภาคการค้าส่งตลอดทั้งปี 2548 มีแนวโน้มลดต่ำลง โดยลดลงต่ำสุดในเดือนพฤศจิกายน 2548 อยู่ที่ระดับ 38.6 สาขาธุรกิจค้าส่งสินค้าอุปโภค/บริโภค เป็นสาขาธุรกิจที่ค่าดัชนีลดลงต่ำที่สุด และปรับตัวเพิ่มขึ้นสูงสุดอยู่ที่ระดับ 48.8 ในเดือนธันวาคม 2548 สำหรับดัชนีคาดการณ์ 3 เดือนข้างหน้า

สำหรับภาคการค้าปลีกประกอบด้วย การค้าปลีกรถยนต์/จักรยานยนต์ ร้านค้าปลีกสมัยใหม่ และร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม แนวโน้มความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ SMEs ภาคการค้าปลีกตลอดทั้งปี 2548 มีแนวโน้มปรับตัวลดลงตั้งแต่ต้นปีจนถึงเดือนกรกฎาคม 2548 ค่าดัชนีอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 มาโดยตลอด สาขาธุรกิจร้านค้าปลีก (สมัยใหม่) มีความเชื่อมั่นลดต่ำสุดอยู่ที่ระดับ 37.3 และมีแนวโน้มปรับตัวในทิศทางที่เพิ่มขึ้นจนถึงสิ้นปี และมีเพียงสาขาธุรกิจร้านค้าปลีก (สมัยใหม่) ที่ดัชนีความเชื่อมั่นปรับตัวดีขึ้นอยู่ในระดับเกินกว่า 50 เป็นครั้งแรกในเดือนธันวาคม 2548 โดยอยู่ที่ระดับ 50.2

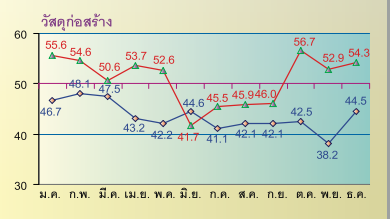
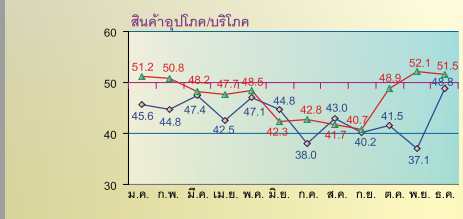
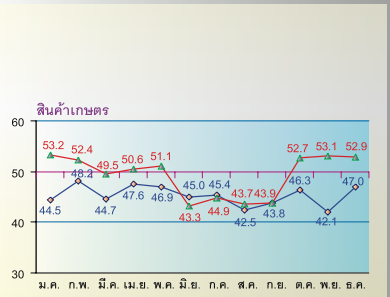
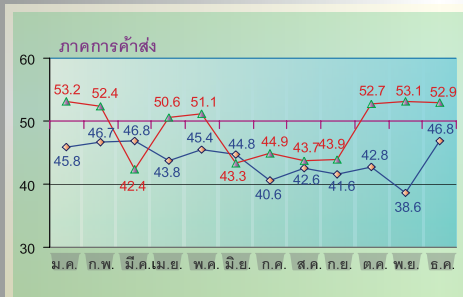
ภาคการบริการประกอบด้วย การก่อสร้าง กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ บริการด้านสุขภาพ/ความงาม การท่องเที่ยว สันทนาการ/วัฒนธรรม/การกีฬา ด้านการขนส่ง โรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล ร้านอาหาร/ภัตตาคาร และบริการวิชาชีพ แนวโน้มความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ SMEs ภาคการบริการ ตลอดทั้งปี 2548 มีแนวโน้มลดต่ำลงตั้งแต่ต้นปีจนถึงเดือนกรกฎาคม 2548 และเริ่มปรับตัวดีขึ้นในเดือนสิงหาคมจนถึงสิ้นปี โดยสาขาธุรกิจด้านการขนส่งเป็นสาขาธุรกิจที่มีค่าดัชนีอยู่ในระดับต่ำมากที่สุดมาโดยตลอด เนื่องจากผลกระทบของระดับราคาน้ำมัน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อต้นทุนของกิจการ และระดับราคาค่าบริการสาธารณูปโภคที่มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น แม้ว่าภาวะเศรษฐกิจของประเทศในปี 2548 จะชะลอตัวลง แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยกระตุ้นเศรษฐกิจ คือ อยู่ในช่วงเวลาของการเข้าสู่เทศกาลคริสต์มาส เทศกาลปีใหม่ และได้เข้าสู่ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว (High Season) จึงส่งผลให้ผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นในการประกอบธุรกิจของตนเพิ่มขึ้น ผู้คนออกมาจับจ่ายซื้อของทำให้เกิดการหมุนเวียนในธุรกิจภาคการค้าและธุรกิจภาคการบริการ

โดยในเกือบทุกประเภทธุรกิจในภาคการค้าและภาคการบริการต่างมีระดับความเชื่อมั่นเพิ่มสูงขึ้น โดยค่าดัชนีความเชื่อมั่นปรับตัวเพิ่มขึ้นสูงสุดในเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นดัชนีที่มีค่าอยู่ในระดับเกินกว่า 50 เป็นครั้งแรกของปี 2548 โดยเฉพาะสาขาธุรกิจการท่องเที่ยว สันทนาการ/วัฒนธรรม/การกีฬา โรงแรม (ภาพที่ 7.2)

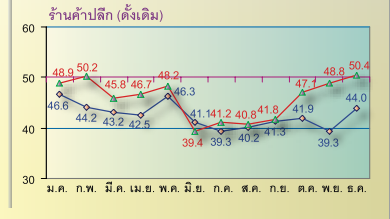
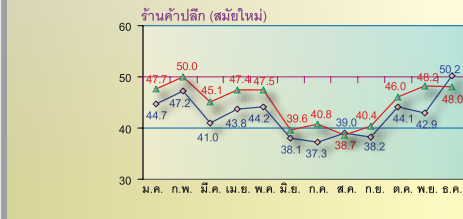
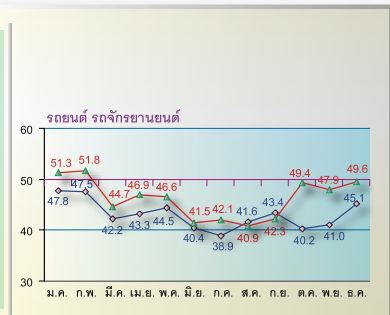
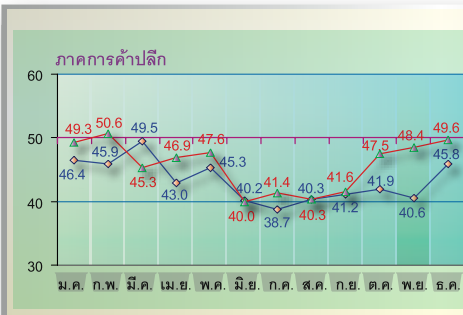
ภาพที่ 7.2 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแยกตามสาขาธุรกิจ ปี 2548

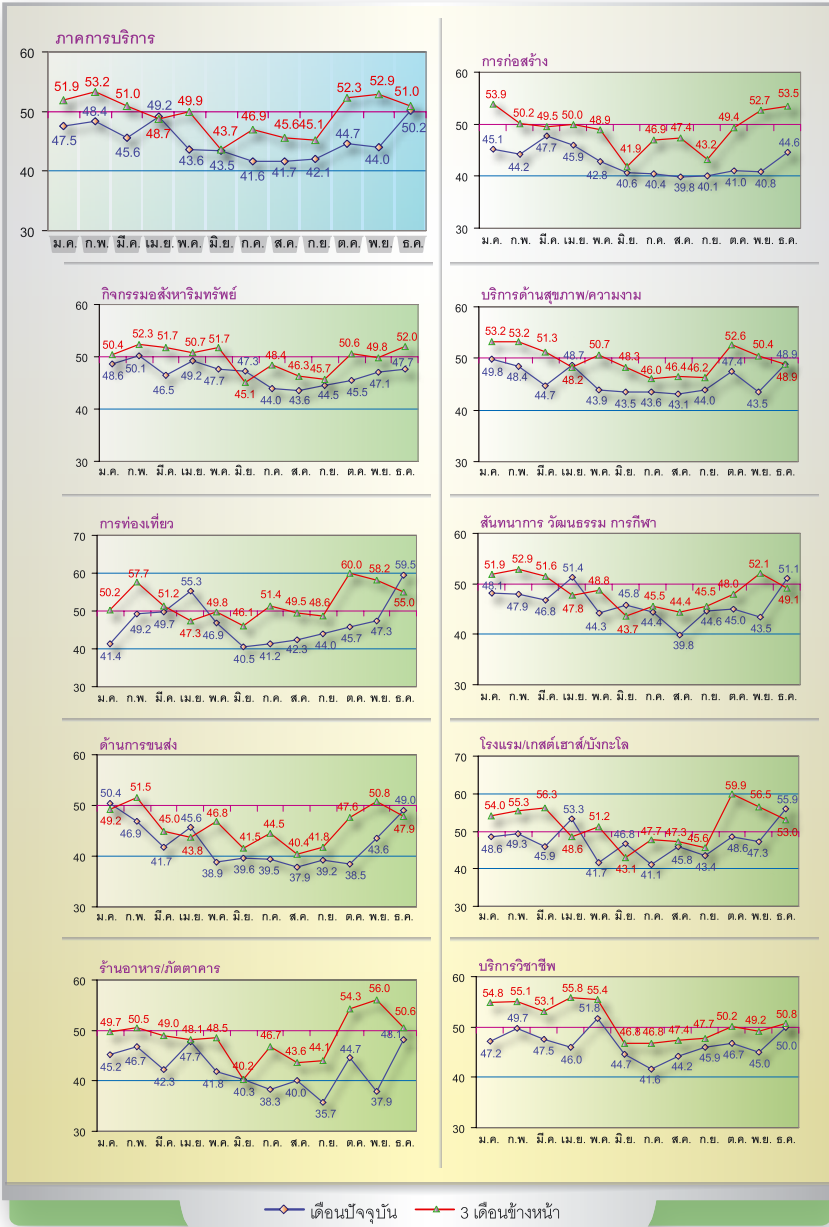
ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

◆ เดือนปัจจุบัน ▲ 3 เดือนข้างหน้า

◆ เดือนปัจจุบัน ▲ 3 เดือนข้างหน้า

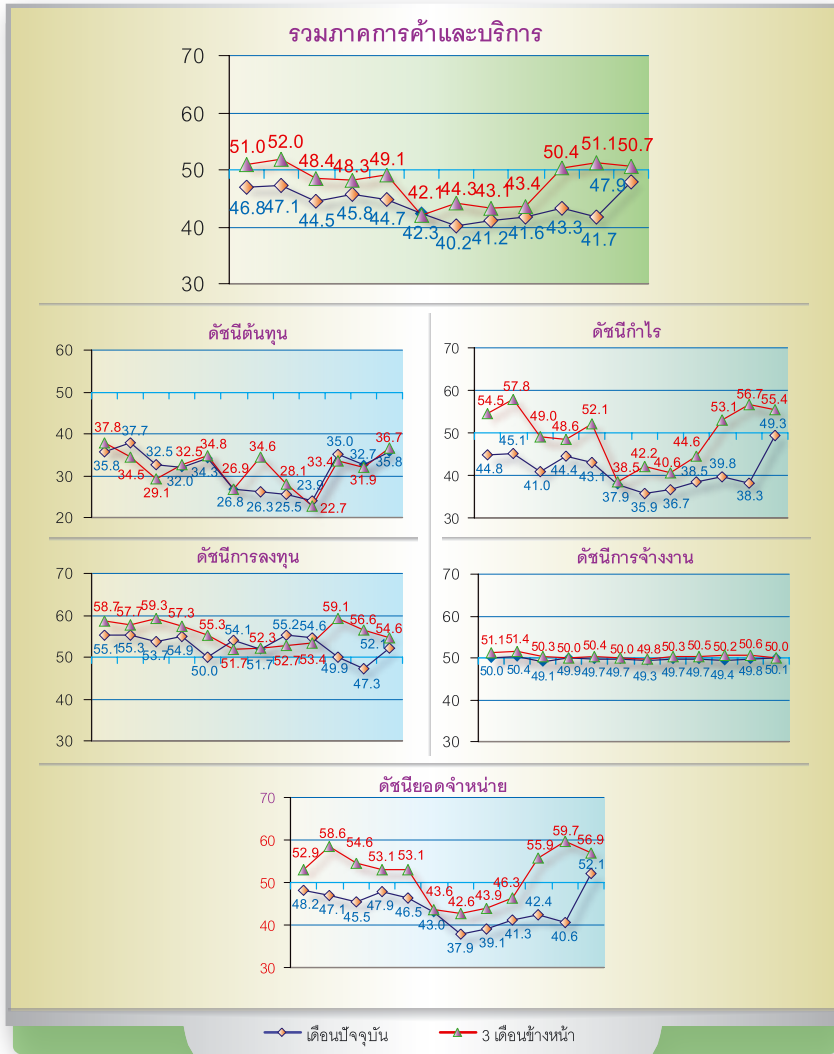
ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและน่ายอม

7.2 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SMEs แยกตามองค์ประกอบที่ใช้พิจารณาความเชื่อมั่น

เมื่อพิจารณาระดับความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการแยกตามองค์ประกอบหรือปัจจัยที่ใช้พิจารณาความเชื่อมั่นการประกอบธุรกิจ ประกอบด้วย กำไร การลงทุน ต้นทุน การจ้างงานและยอดจำหน่าย พบว่าการเปลี่ยนแปลงของระดับความเชื่อมั่นของกำไร ต้นทุน (ผูกผัน) และยอดจำหน่ายสินค้าจะสอดคล้องกันไปในระดับเดียวกัน และเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจมากที่สุด ส่วนดัชนีความเชื่อมั่นของการจ้างงานมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากอยู่ในระดับคงเดิมในแต่ละไตรมาส เนื่องจากการตัดสินใจในการขยายการลงทุนยังคงไม่ได้เกิดขึ้นทันที โดยผู้ประกอบการต้องใช้เวลาศึกษาโครงการและดำเนินการเมื่อมีความพร้อมในหลายปัจจัย ทั้งด้านเงินทุนและอื่นๆ

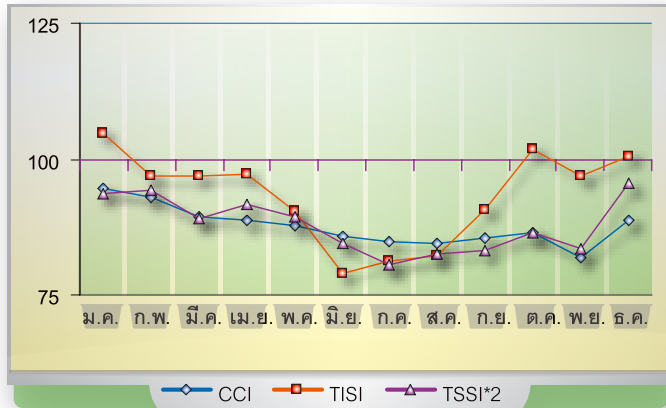
ระดับความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ SMEs ตามองค์ประกอบที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย กำไร การลงทุน ต้นทุน (ผูกผัน) การจ้างงาน และยอดจำหน่ายสินค้า ได้มีการปรับตัวลดลงตามลำดับจากไตรมาสแรกจนถึงไตรมาสที่ 2 และ 3 ซึ่งเหตุผลสำคัญ คือ ความกังวลในด้านราคาน้ำมันที่ส่งผลกระทบต่อเรื่องไปสู่อื่นๆ และส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการในทุกสาขาธุรกิจ โดยมีเพียงดัชนีการลงทุนอย่างเดียวในระดับค่อนข้างดี คือ มีค่าอยู่ในระดับเกินกว่า 50 และในไตรมาสที่ 4 ได้ปรับตัวลดลงมา โดยองค์ประกอบดัชนีด้านอื่นๆ ได้ปรับตัวเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเข้าสู่วงจรปกติของระบบเศรษฐกิจที่จะปรับตัวดีขึ้นในช่วงปลายปี จากเทศกาลคริสต์มาส เทศกาลปีใหม่ ทำให้มีการออกมำจำหน่ายซื้อของกันมากขึ้น ส่งผลให้ดัชนียอดจำหน่ายกระโดดขึ้นและกำไรสูงขึ้นตามยอดจำหน่าย ถึงแม้ว่าเรื่องต้นทุนการผลิตจะเป็นปัจจัยที่ยังคงมีผลกระทบและดัชนีอยู่ในระดับต่ำก็ตาม โดยสรุปดัชนีด้านการลงทุนและการจ้างงานเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะของเศรษฐกิจประเทศบ้างแต่ไม่มากนัก จะมีเพียงในไตรมาสสุดท้ายของดัชนีการจ้างงานที่เปลี่ยนแปลงโดยปรับตัวลดลงมา ส่วนดัชนีต้นทุนโดยเฉลี่ยทั้งปีอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นผลจากการที่ผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการกังวลในเรื่องต้นทุนการผลิตจากระดับราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นสำคัญ (ภาพที่ 7.3)

ภาพที่ 7.3 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแยกตามองค์ประกอบ ปี 2548

7.3 การเปรียบเทียบดัชนีความเชื่อมั่นในส่วนต่างๆ โดยปรับให้เป็นฐานเดียวกัน ปี 2548

ภาพที่ 7.4 เปรียบเทียบดัชนีความเชื่อมั่นในส่วนต่างๆ โดยปรับให้เป็นฐานเดียวกัน ปี 2548

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อเปรียบเทียบการเคลื่อนไหวของค่าดัชนีความเชื่อมั่นในส่วนต่างๆ ในปี 2548 ทั้งในส่วนของดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม (Thai Industries Sentiment Index: TISI) ที่ดำเนินการจัดทำโดยสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งถือเป็นดัชนีความเชื่อมั่นต้นน้ำ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการ (Trade and Service Sentiment Index: TSSI) ดำเนินการโดยสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งถือเป็นดัชนีกลางน้ำ และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (Consumer Confidence Index: CCI) ดำเนินการจัดทำโดยศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ซึ่งเป็นดัชนีปลายน้ำ เมื่อนำมาพิจารณาร่วมกันโดยการปรับฐานของดัชนีให้เป็นฐานเดียวกัน (ค่าฐาน = 100)

พิจารณาได้ว่าดัชนีความเชื่อมั่นทั้ง 3 มีค่าดัชนีที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน และการเคลื่อนไหวมีทิศทางที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกันในแต่ละเดือน โดยค่าดัชนี CCI และดัชนี TSSI มีค่าดัชนีต่ำกว่าค่าฐานมาโดยตลอด ในขณะที่ดัชนี TISI มีค่าดัชนีอยู่ในระดับเกินกว่าค่าฐาน 3 เดือน จากจำนวน 12 เดือนในปีที่ผ่านมา คือ ในเดือนมกราคม ตุลาคม และธันวาคมตามลำดับ ซึ่งการเคลื่อนไหวของค่าดัชนีทั้ง 3 มีการปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยตลอดตั้งแต่ช่วงปลายไตรมาสแรกและลงไปต่ำสุดในช่วงปลายไตรมาสที่ 2 ต่อเนื่องไปถึงช่วงไตรมาสที่ 3 และเริ่มที่จะปรับตัวเพิ่มขึ้นในช่วงปลายไตรมาสที่ 3 ถึงช่วงไตรมาสที่ 4 แสดงว่าในช่วงปีที่ผ่านมาค่าดัชนีความเชื่อมั่นในทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจอยู่ในระดับที่ไม่ดีนัก

7.4 บทสรุป และข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการ

กล่าวได้ว่า ปี 2548 เป็นปีแห่งการขาดความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างแท้จริง เนื่องจากเป็นปีที่มีปัจจัยลบเข้ามาส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการและต่อภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศค่อนข้างมาก ทั้งในเรื่องระดับราคาค่าต้นทุนในด้านต่างๆ ที่มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเนื่องไปสู่สิ่งต่างๆ ได้แก่ ระดับราคาบริการสาธารณูปโภคโดยเฉพาะค่าไฟฟ้า และระดับราคาค่าบริการขนส่ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อตรงต่อต้นทุนในการประกอบการของภาคธุรกิจ และยังส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการทั้งทางตรงผ่านระดับราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้น และทางอ้อมผ่านระดับราคาสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการจับจ่ายใช้สอยของผู้บริโภคที่ลดลง ผลดังกล่าวจะสะท้อนกลับมาสู่ภาคธุรกิจในที่สุด ทำให้ช่วงปีที่ผ่านมาดัชนีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าฐานอย่างต่อเนื่องโดยตลอดทั้งปี ทั้งค่าดัชนีในเดือนปัจจุบันและคาดการณ์ 3 เดือนข้างหน้า อย่างไรก็ตามค่าดัชนีคาดการณ์ 3 เดือนข้างหน้ายังคงอยู่ในระดับที่สูงกว่าดัชนีความเชื่อมั่นในปัจจุบันมาตลอด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการยังคงมีความหวังว่าสิ่งต่างๆ จะคลี่คลายดีขึ้นได้ในอนาคต โดยองค์ประกอบหลักที่ยังคงเป็นตัวจุดดัชนีได้แก่ องค์ประกอบในด้านต้นทุน เนื่องจากมีค่าดัชนีในระดับต่ำกว่าค่าฐานค่อนข้างมากในปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการ มีข้อเสนอแนะต่อภาครัฐ คือ รัฐบาลควรเข้ามาดูแลในส่วนของระดับราคาน้ำมัน ระดับราคาบริการสาธารณูปโภค ระดับราคาสินค้าอุปโภคบริโภค รวมถึงดูแลต้นทุนของสินค้าและวัตถุดิบอย่าให้ปรับตัวเพิ่มขึ้นมากเกินไป มีมาตรการในการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากระดับค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งเสริมให้มีการพัฒนาพลังงานทางเลือกเพื่อลดการพึ่งพาน้ำมันในระยะยาวลง รวมทั้งปลูกจิตสำนึกในการประหยัดพลังงานให้คนในชาติอย่างต่อเนื่อง เข้ามาดูแลในส่วนของการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยอย่าให้มีการปรับเพิ่มขึ้นมากและรวดเร็วเกินไป มีการปรับปรุงรูปแบบการจัดเก็บภาษี มีการส่งหน่วยงานเข้าไปฝึกอาชีพแก่ประชาชนเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ของประชาชนได้อีกทางหนึ่ง มีมาตรการในการบูรณะฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ของจังหวัดที่ประสบอุทกภัย และแก้ไขปัญหาความรุนแรงในพื้นที่ภาคใต้อย่างเร่งด่วน เป็นต้น

ในปี 2549 ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการ ยังคงมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำต่อเนื่องจากปี 2548 โดยผู้ประกอบการได้สะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อกิจการ คือ ผลกระทบจากระดับราคาน้ำมัน ผลกระทบจากราคาค่าขนส่ง ระดับราคาค่าบริการสาธารณูปโภคโดยรวม และผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ ซึ่งเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะได้ดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ ดังกล่าว หรือสนับสนุนให้เกิดปัจจัยบวกอื่นๆ เช่น การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นอุปสงค์ด้านการค้าและบริการในแต่ละพื้นที่ หรือการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการบริหารจัดการของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้สามารถปรับตัวรับมือกับภาวะที่ต้นทุนในการประกอบกิจการมีการปรับตัวสูงขึ้น